

Bezinning 667: Christus heeft een lichaam 2

Matteus 26,26-29 = fragment Passiezondag A-jaar

Het Woord

Toen ze verder aten nam Jezus een brood, sprak het zegengebed uit, brak het brood en gaf de leerlingen ervan met de woorden: 'Neem, eet, dit is Mijn lichaam.' En Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun de beker met de woorden: 'Drink allen hieruit, dit is Mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor velen wordt vergoten tot vergeving van zonden. Ik zeg jullie: vanaf vandaag zal Ik niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken tot de dag komt dat Ik er met jullie opnieuw van zal drinken in het Koninkrijk van Mijn Vader.'

Een woord bij het Woord

Jezus weet dat het zijn laatste avond is. Hij viert het joodse paasmaal met de twaalf. Dit verwijst naar de uittocht van het volk Israël uit de slavernij in Egypte. Elk jaar herdenkt men de uittocht met het eten van het paaslam, zoals ook de Israëlieten dat moesten doen tijdens die laatste nacht in Egypte. Morgen zal Jezus zelf het paaslam zijn dat wordt geslacht tot bevrijding van alle mensen uit kwaad en dood. Hij zal zich geven aan het kruis, uit liefde voor God en de mensen. En juist dat is de basis om het gebaar van brood en wijn te begrijpen.

Jezus geeft zich aan de twaalf in brood en wijn. Hoe zondig de mens ook is, Hij wil een zijn met ons. Dat is op zich al vergiffenis van onze zonden. Jezus gaat immers voorbij aan onze zonden. Hij voedt ons van binnenuit en bezielt ons in onze diepste persoonskern die we ziel noemen. Hij wordt lichaam in ons lichaam en ziel in onze ziel.

Door zich aan iedereen te geven worden we allen samen zijn lichaam. Want Christus kan maar een lichaam hebben. Zo sticht Jezus dus gemeenschap onder ons. Een gemeenschap die we Kerk zijn gaan noemen.

Wat jammer dat we dat ene lichaam verdelen. Op kleine schaal (gezin, religieuze gemeenschap, parochie ...) en op het grote niveau (de verschillende kerken) zijn we verdeeld. Soms is er regelrechte vijandigheid. Het vraagt een voortdurende bekering en harde arbeid om de eenheid op te bouwen en te bewaren en waar nodig te herstellen.

En Jezus voegt er nog een laatste profetie aan toe. Hij drinkt nu de wijn, niet als een teken van afscheid, maar juist als een teken van verbondenheid, zelfs over de dood heen. Jezus zal het eeuwig en broederlijk Pasen vieren met zijn leerlingen in het Rijk van zijn Vader. De eucharistie moet het verlangen stimuleren naar de perfecte gemeenschap in de toekomst.

Het Woord in mijn leven

Zie ik in wat er tijdens de eucharistie gebeurt? Waardeer ik voldoende de zelfgave van onze Heer en God in brood en wijn? Dank ik Christus dat Hij ons over de dood heen heel nabij wil zijn, persoonlijker en dieper dan we ons kunnen voorstellen? Werk ik aan de eenheid onder de christenen in mijn klein kerkverband en op grote schaal?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
U vierde het paasfeest,
teken van bevrijding.
U bevrijdt ons helemaal
van het kwaad en de dood.
In brood en wijn
voedt U ons van binnenuit
en bezielt U ons
als een innerlijke motor.
Door de eucharistie
maakt U ons een.
We kunnen als christenen
slechts een lichaam van U zijn.
Toch zijn we verdeeld.
Daarmee kwetsen we U diep.
We vragen U daar vergiffenis voor.
Geef dat we al het mogelijke doen
om de eenheid te herstellen
en die eenheid te bewaren.
Dan worden we een Kerk
zoals U het verlangt. Amen.

© Eric Haelvoet 2017